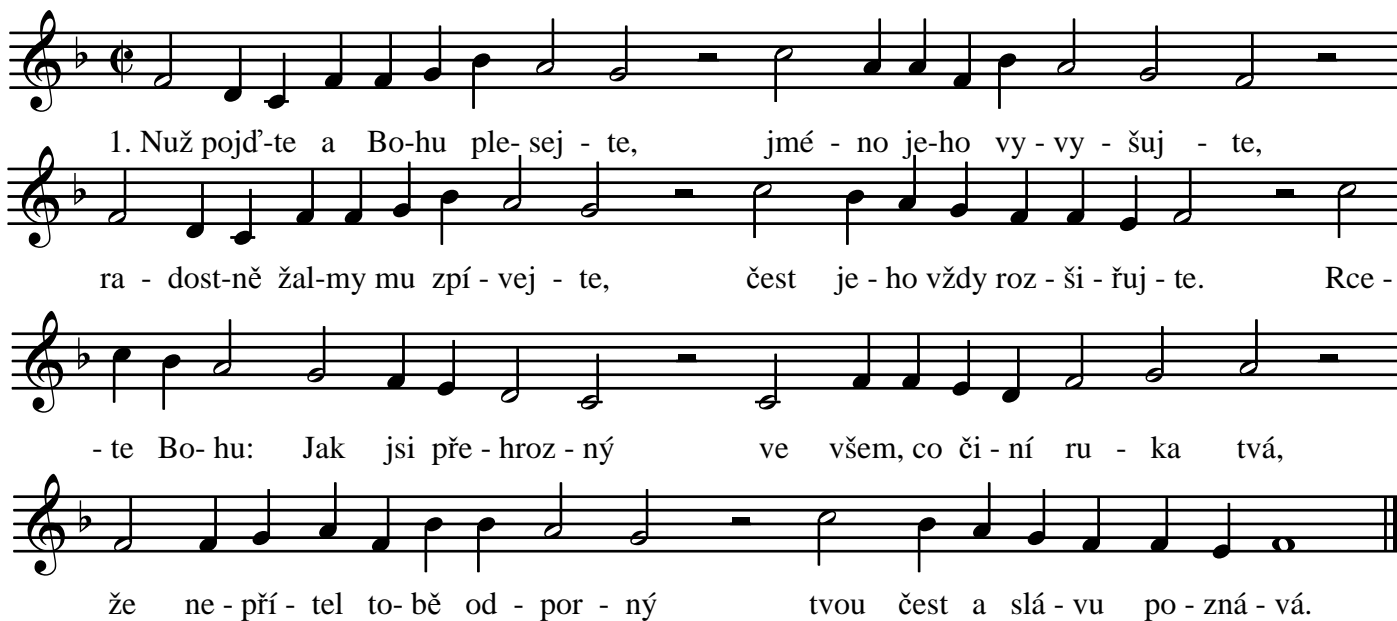

Žalm 66

Nuž pojd'te a Bohu plesejte

Ženeva 1551

1. Nuž pojd'te a Bo-hu ple-sej - te, jmé - no je-ho vy - vy - šuj - te,
ra - dost-ně žal-my mu zpí - vej - te, čest je - ho vždy roz - ši - řuj - te. Rce -
- te Bo- hu: Jak jsi pře - hroz - ný ve všem, co či - ní ru - ka tvá,
že ne - pří - tel to- bě od - por - ný tvou čest a slá - vu po - zná - vá.

2. Před důstojnou tvou velebností se všichni lidé sklánějí, tvému pak jménu s uctivostí chvály a žalmy zpívají. Pojd'te a vizte skutky Páně, sluší vám na ně mysliti, v nich mocnou správu svou náramně zřejmě lidem chtěl zjevití.
3. On ráčil moře rozdělití, i řeku divnou mocí svou, by tudy lid jeho moh' jíti s potěšením suchou nohou. Jeho je věčné panování nad všeho světa národy, vzpouře pyšných Pán mocně brání, na všechny vždy hledí všudy.
4. On je Bůh náš, proto s vděčností zvyšujte Boha našeho, snažte se, ať všechněm k známosti čest přijde, sláva též jeho. Neb mocně on od zahynutí životy naše zachoval a škodlivému poklesnutí on nohy naše nevydal.
5. Jestliže jsi pak časem vkládal, ó Bože, na nás soužení, to jsi nás jen jak zlato dával v svou pec tavicí k tříbení. Ty z převeliké své milosti jsi vyprostil nás ze všeho a přivedl jsi nás k hojnosti rozvlažení rozkošného.
6. Když vcházím já do tvého chrámu a přináším tam oběti, vždy tobě, laskavému Pánu, své slíby též chci splniti. Hleďte, vy věrní, co dobrého Bůh laskavě mi udělil, mou duši sprostil všeho zlého a svrchovaně potěšil.
7. Když jsem ho vzýval s důvěrností, dobrotivě se mi ozval, tak abych se zvláštní vděčností chválu jemu vždy zazpíval. Však kdybych byl v mém srdci svázán hříchu svého nepravostí, jistěže by byl uši své Pán odvrátil od mých žádostí.
8. Avšak na úzkostné volání ke mně se naklonil mile, mou prosbu slyšel, má vzdychání, a splnil podle své vůle. Buď požehnan Bůh, že nezahnal od sebe proseb mých množství, že ani svého on neodňal ode mne milosrdenství.

J.Strejč/S.Radechovská